

Ve středu se pánčička přištrachala o něco dřív.

Přišli vlastně spolu s páníkem úplně stejně. Takže ten si vzal Taliprda a já si vykračoval jako pán s pánčičkou. No vykračoval, vykračoval. Jehehéé - nemůžete vykračovat dlouho, když na louce je taková sešň! Takže když jsme tam došli a pánčička povídá "Hele Rumoušku, kdo je támdle - Ený Dochtorová!" , dokráčel sem a okamžitě vyrazil. Hopík Ený!! Tu huž sem dloouho neviděl. Bouřlivý vítání to bylo. A pak taky velikánský rejdnění. Páč! Nejdřívějc k nám přišel sousedovic mladš strakoš. Neboli česke strakáč. Je úslužnej, to se mi líbí. Tak sme chvíli pokomunikovali. Pak se přidalo ešče nějaký drobení vod sousedů a nejlepčí z nich je mladej kavalírek Rusty. Teen vám umí ščenátkovsko poklonu úplně stejně jako já! A to teda voceňuju. Jen by mě mohnul nechat vykadit □ . Páč jako to vypadalo divně. Já tlačim a von tam v posezu. Celou tu dobu □ . Čekal úslužně, až dotvořim. Možná se divil, proč úplně nereaguju, ale to fakt nejde tydle dvě věci dohromady. Tak si to halt musel vysedět □ . Pochválil sem ho až poté. No a tak jsme si tam v chumlu chvíli rejdlili a my se pak rozloučili a šupajdili na pole. Pánčička trvala na tom, že balonek nevydá, že mám jít dělat psa a ohaře.

Tak sem si běhal podél cesty a šmejdil si. Občas sem se zjevil u pánčičky s dotazem, ešivá balonek? A když ne balonek, tak tu dobrou sůšu škvarkovou, ešivá by nedala. Tak tý sem se občas dočkal. Aspoň že tak. U áleje najednou koukáme a hele pes. Teda psice. Přiběhla se na mě podívat, hodila plaveckou otočku a zmizla. A tím samým směrem, co jsme šli my. Takže jsme se na konci áleje s ní a s její paničkou sešli. A rozhodli jsme se fšící, že půjdeme spolu. Tedy kus do polí za alejema.

Pánčička si povídala a já si poletoval s kámoškou. Občas sem dělal ohaře a to zas pánčička byla kapek nespokojená, páč sem dělal ohaře moc. No prostě když vystavuju, tak vystavuju. To se prostě nemůžu jen tak hejbat, tak z ničehož nic. Je to práce, nevodchází se vod ní i když to trvá dýl, než se bažant uráčí zvednout. Zajímavej rozhovor prej měla s tou paní. Ona vyprávěla o svý feňuli, jak je jiná, než ty ostatní předchozí a došlo pak v tý souvislosti naopak i na vyprávění vo Taliprdovi, špatným vztahu k lidem a taky vo tom, proč do toho pánčička šla, přes to, že ji intuice tahala velmi silně za šosy, že to bude průšvih. A ta paní jí začala vyprávět, že na základě týhle skutečnosti to pánčičce vokazuje prej, že musí na svou intuici dát. Že tohle je lekce kde ještě o nic nejde (haháááá, tak vona vám do života vstoupí živelná katastrofa a prej vo nic nejde □), ale příště už může jít o mnohem víc a když se pánčička nebude poslouchat, tak pak prej teprvá přijde ten průšvih. Pánčičce to zapadalo do toho, jak

vona uvažuje a líbilo se jí to. Paní jí pak říkala, že se někdy můžou sejít a mnohem víc to probrat. Což se pánčičce líbilo taky. No tak se třeba zase někdy potkáme a dáme fšící společný venčení. Doprovodili jsme je ke hřbitovu a tam se k nám přidala fenka Lagotáka jménem Rozinka. Moc milou paničku má, tak jsme dali ještě jeden okruh s nima a společně pak došli na kraj civilizace. Cestou domů sme šli kolem domečku, kde bydlí ta paní s dárkama, co je vydává. A já nemohul dovnitř, abych zjistil, ešivá nemá něco pro mě. Stál sem tam u dveří a jasně signalizoval, že potřebuju dovnitř. Prej ne, až příště. Ešivá vona ale nekecá, pánčička?

Došli sme dom a pánčička naznala, že ešče - proti svému přesvědčení - vytáhne toho flekatýho trestance. Pánik při tom budování nemá tolikatě času, tak prej ji ešče potaháme sídlákem. Trestanec byl veleradosten a zcela se zbláznil. Pánčička si tiše pozvdechla a tiše stroze nařídila, že má trestanec sedět. To zapůsobilo. Byl následně přicvaknut na vodítko a vyveden ven. Pak že to nejde, jít v klidu a u nohy. Řikal sem si. Enemže to musí být pánčička strohá a vojenská, a to nás nebaví ani jednoho. Ale tak jo, vememe ji ven, já už si venku užil, tak teď si budu spíš jen tak pobíhat a držet se pánčičky. Ale koukal sem na to, že si mě překvapivě hodně všímala a naopak s trestancem moc nekomunikovala. A trestanec šlapal bez nějakých bejkáren vedle nás. Veden na prstíčku s vodítkem totálně prověšným. Usedal na obrubníku, přecházel na pokyn. V jednu chvíli šel proti nám labradůr, vodítko napnutý k prasknutí, von taky takovej napnutej, panička taky jeho napnutá.... tak sme dostali k noze a sedni, že je necháme projít. No enemže, když nás míjel natáhnul se k nám a my se voba zvedli. □ A to sme asi neměli dělat, žejo? Podle reakce pánčičky určitě teda ne a tak z nás vobou byli rázem zaražený prdi. Dva. No nechal sem se strhnout, tak sem si vyslechnul svoje.

Šli jsme kus takhle pohromadě a pak sem dostal volno. Vědom si prohřešku, sem se raději nevzdaloval, až mi pánčička musela říct "Prosímtěpadejuž!" Pak sme si stříhli párkrát přivolání, což je teda u trestance ve vodítkovém podání. A je to dost komický jako. Přivolání na vodítku!! Takle velkej pes, dyk to uměj už ščenda! No nic, vono to s ní stejně nebude k ničemu. Páč panička ví, že kdyby odepla vodítko, bude to zcela jiná liga. Ale tak aspoň ať prej nějak funguje a nejde jako blbeček. Trestanec se snaží, ale jak říkám, jen proto, že ví, že je na vodítku. V momentě, kdy by byl odepnut..... No nic, došli jsme pak do míst, kde jsme si kolikrát společně hrávali a cvičili blbinky, to teď teda nepřipadalo v úvahu. Kousek před námi šel pejsek na vodítku, tak jsme dostali sedni a družení nastalo až po povelu. Trestanec

Vzali sme ven trestance.

se mohnul zbláznit, jak spolu blbli. Já chtěl balonek. A tak sem ho dostal. Po chvíli pánčička trestance ze hry odvolala, aby to prej mělo nějakej řád a šlo se dál. A my si s pánčičkou čutali balonek! Trestanec musel čekat. Pak musel čekat ešče na vobrubníku, kde nás pánčička vodložila, a šla sama do silnice, páč přes auta nebylo bezpečně vidět. To byl trestanec i vodloženej polovolně - tedy myšleno, že vodítka leželo vedle něj. A posléze jsme byli povoláni k noze. Myslel sem, že si dáme naše oblíbený závody na podestu, ale to prej s trestancem nejde. Tooo je škoda teda, to mám rád. No nic, vojensky sme dopochodovali dom a šlo se na pelech. A potom na věču a potom... žjoofkááá pánik konečně vtevřel tu ložnici!!! A to se zasejc zbláznila pánčička □ . Ale to prej už víte.